

**SKUPINA POSLANK IN POSLANCEV
(prvopodpisani Zoran Stevanović)**

Ljubljana, 15. maj 2026

**DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE
G. Zoran Stevanović, predsednik**

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE

Prejeto:	15-05-2026	
Šifra:	020-02/26-55/1	
Povezava:		
EPA:	72-X	EU:
Sign. zn.:		
Kratica:		

Zadeva: ZAHTEVA ZA ODREDITEV PARLAMENTARNE PREISKAVE

Na podlagi 93. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97 – UZS68, 66/00 – UZ80, 24/03 – UZ3a, 47, 68, 69/04 – UZ14, 69/04 – UZ43, 69/04 – UZ50, 68/06 – UZ121,140,143, 47/13 – UZ148, 47/13 – UZ90,97,99, 75/16 – UZ70a in 92/21 – UZ62a), 1. člena Zakona o parlamentarni preiskavi (Uradni list RS, št. 63/93, 63/94 – KZ, 22/21 – odl. US, 130/21 – odl. US in 108/24) in drugega odstavka 1. člena in drugega odstavka 4. člena Poslovnika o parlamentarni preiskavi (Uradni list RS, št. 63/93, 33/03, 22/21 – odl. US in 130/21 – odl. US) skupina poslank in poslancev Državnega zbora Republike Slovenije zahteva, da Državni zbor Republike Slovenije

ODREDI

za ugotovitev dejanskega stanja in morebitne politične odgovornosti nosilcev javnih funkcij zaradi suma, da so bile obveščevalno-varnostne ter preiskovalne zmogljivosti države, zlasti Slovenska obveščevalno-varnostna agencija ter policija, uporabljene, zlorabljene ali politično instrumentalizirane za ustvarjanje, širjenje ali potrjevanje informacij, ki so imele ali bi lahko imele vpliv na politični proces in volitve v Republiki Sloveniji, ter za morebitno spremembo zakonodaje, ki ureja delovanje obveščevalno-varnostnega sistema, policije, politično komuniciranje in varovanje integritete volitev ter morebitne spremembe glede parlamentarnega in drugega nadzora obveščevalno-varnostnih in varnostnih služb.

tako, da se:

1. ugotovi dejansko stanje in morebitna politična odgovornost zaradi suma, da so bile v javnost oz. javni prostor posredovane in/ali lansirane informacije o domnevnih povezavah posameznih političnih akterjev z zasebnimi obveščevalnimi strukturami

(vključno z družbo Black Cube), ki so bile predstavljene kot verodostojne oziroma obveščevalno podprte, čeprav za takšne trditve niso bili izkazano preverljivo in dokazno utemeljene s podatki;

2. ugotovi dejansko stanje in morebitna politična odgovornost zaradi suma, da so bile aktivnosti ali odločitve različnih enot policije vključno z Nacionalnim preiskovalnim uradom izvedene ali prilagojene glede na politično pripadnost ali politično aktivnost posameznih preiskovanih oseb;

3. ugotovi, ali je Slovenska obveščevalno-varnostna agencija razpolagala z dejanskimi in preverljivimi podatki, ki bi utemeljevali navedene trditve, ali pa so bile njene ugotovitve selektivno interpretirane, delno predstavljene ali uporabljene na način, ki ustvarja vtis dokazne podlage, ki dejansko ni obstajala;

4. ugotovi, ali so nosilci javnih funkcij ali z njimi povezane osebe neposredno ali posredno vplivali na oblikovanje, interpretacijo ali posredovanje teh informacij, zlasti z namenom politične diskreditacije ali vplivanja na volilni proces;

5. Ugotovi, ali so bili podatki o domnevnih povezavah posameznih političnih akterjev z zasebnimi obveščevalnimi strukturami iz Slovenske obveščevalno-varnostne agencije ali podatki v zvezi s preiskovalnimi postopki proti politično izpostavljenim osebam nepooblaščno posredovani predstavnikom nevladnih organizacij, medijskih družb ali drugim osebam z namenom njihove predstavitve javnosti.

6. ugotovi, ali je prišlo do usklajenega ali koordiniranega delovanja med nosilci javnih funkcij, obveščevalno-varnostnimi strukturami ali strukturami v policiji ter medijskimi ali komunikacijskimi akterji pri širjenju spornih informacij;

7. ugotovi, ali je bilo plasiranje oziroma interpretacija spornih informacij časovno povezano z volilnimi procesi in ali je takšno ravnanje lahko vplivalo na svobodno oblikovanje volilne volje;

8. ugotovi, ali so bile uporabljene pravne podlage za morebitne postopke (kazenske, varnostne ali druge) ustrezne in zakonite, zlasti glede na naravo kaznivih dejanj, ki so bila javno omenjana ali implicirana;

9. ugotovi, ali je bila terminologija "nacionalne varnosti" uporabljena na način, ki presega njen zakonski in ustavni pomen, ter ali je bila uporabljena za legitimacijo političnih ali komunikacijskih ciljev;

10. ugotovi, ali so nosilci javnih funkcij ravnali zakonito, strokovno in odgovorno ali pa so prekoračili meje dopustnega ravnanja, določenega z zakonom in ustavnimi načeli;

11. ugotovi ustreznost veljavne zakonodaje, ki ureja delovanje obveščevalno-varnostnega sistema in policije, politično komuniciranje ter zaščito integritete volitev, ter po potrebi predlaga spremembe zakonodaje, ki ureja delovanje obveščevalno-varnostnega sistema, policije politično komuniciranje in varovanje integritete volitev ter morebitne spremembe glede parlamentarnega in drugega nadzora obveščevalno-varnostnih in varnostnih služb.

12. ugotovi, ali so bile ugotovitve Slovenska obveščevalno-varnostna agencija v zvezi z domnevnimi aktivnostmi tujih subjektov v Republiki Sloveniji oblikovane na podlagi dejanskih, preverjenih in analitično utemeljenih podatkov ali pa so temeljile pretežno na sklepanju iz omejenega nabora fragmentarnih informacij (npr. podatkov o poti, logistiki, nastanitvi in podobnih okoliščinah);

13. ugotovi, ali so bili v okviru obveščevalno-analitičnega procesa posamezni zaključki oblikovani brez ustrezne dokazne podlage ter ali je prišlo do situacije, ko so bili sklepi nadrejeni dejstvu, namesto da bi izhajali iz njih;

14. ugotovi, ali je bilo znotraj Slovenska obveščevalno-varnostna agencija zaznati strokovne pomisleke ali nasprotovanja glede takšnih zaključkov ter ali so bila ta strokovna opozorila upoštevana ali prezrta;

15. ugotovi, ali je prišlo do selektivnega ali delnega predstavljanja obveščevalnih informacij (npr. "delno predstavljene slike iz tujine") na način, ki je lahko ustvaril napačen ali zavajajoč vtis o dejanskem stanju;

16. ugotovi, ali so bile določene informacije, ki niso potrjevale oblikovanega narativa, izpuščene, zanemarjene ali označene kot nerelevantne, ter ali je bilo s tem ustvarjeno izkrivljeno dejansko stanje;

17. ugotovi, ali obstajajo dokazi o tem, da je bila določena interpretacija dogodkov (npr. obisk tujih državljanov v Sloveniji, vključno z obiskom območja Trstenjakove ulice) predstavljena kot dokaz naročila ali koordinacije aktivnosti, čeprav takšna povezava iz dejanskega stanja ne izhaja;

18. ugotovi, ali so bile aktivnosti tujih državljanov na ozemlju Republike Slovenije predmet nadzora ali obravnave s strani tujih obveščevalnih ali varnostnih služb, ter ali so bile morebitne informacije o takšnih aktivnostih uporabljene v domačem političnem kontekstu;

19. ugotovi, ali so bili podatki o gibanju oseb (npr. poti, prevozi, lokacije) uporabljeni kot podlaga za oblikovanje sklepov o domnevnih političnih ali obveščevalnih aktivnostih brez ustrezne pravne ali vsebinske utemeljitve;

20. ugotovi, ali so bile pristojnosti iz Zakona o Slovenski obveščevalno-varnostni agenciji uporabljene v skladu z njihovim namenom ali pa razširjene na področja, ki ne sodijo v zakonsko določen okvir delovanja agencije;

21. ugotovi, ali je prišlo do situacije, v kateri so bile določene informacije ali interpretacije posredovane v javni prostor ali politični diskurz, še preden so bile ustrezno preverjene ali potrjene v okviru strokovnih postopkov;

22. ugotovi, ali je prišlo do protipravnega vplivanja na vodenje oz. izvajanje preiskav ali na sprejemanje odločitev v policiji s strani predstavnikov izvršilne ali zakonodajne veje oblasti ali članov organov političnih strank ali s strani drugih oseb, po njihovem pooblastilu, z namenom vplivanja na politične ali volilne procese v državi;

23. Ugotovi, ali so bile osebe v policiji, ki so imele posredni ali neposredni vpliv na vodenje postopkov proti politično izpostavljenim osebam po izvedbi teh postopkov nagrajene s kariernim napredovanjem ali kako drugače;

24. Ugotovi, ali je bila dodelitev pristojnosti za izvedbo preiskovalnih dejanj ali drugih odločitev v zvezi s preiskavo proti politično izpostavljenim osebam utemeljena ali prilagojena glede na vnaprej želen rezultat.

Parlamentarna preiskava naj tako zlasti ugotovi:

1. resničnost in podlaga informacij

- ali so obstajali dejanski obveščevalni podatki, ki bi utemeljevali javno predstavljene trditve o naročilih storitev s strani slovenskih političnih akterjev z družbo Black Cube,
- ali so bile navedene trditve:
 - rezultat strokovne analize in verifikacije,
 - ali pa so temeljile na nepreverjenih, delnih ali napačno interpretiranih informacijah,
- ali je bila stopnja gotovosti, s katero so bile te trditve predstavljene, nesorazmerna z dejansko razpoložljivimi podatki.

2. vloga in ravnanje obveščevalnega sistema

- ali je Slovenska obveščevalno-varnostna agencija:
 - ravnala zakonito, strokovno in neodvisno,
 - ali pa je bila izpostavljena:
 - političnim pritiskom,
 - pričakovanjem ali usmeritvam, ki so lahko vplivale na vsebino ali interpretacijo njenih ugotovitev,
 - ali je prišlo do:
 - selektivnega posredovanja informacij,
 - zadrževanja ključnih delov analiz in/ali podatkov (odsotnost dokazov/podatkov o naročilu),
 - ali njihovega interpretativnega prilagajanja za doseg določenega političnega učinka.

3. vloga in ravnanje policije

- ali je policija v postopkih proti politično izpostavljenim osebam:
 - ravnala zakonito, strokovno in neodvisno, ali pa je bila izpostavljena:
 - političnim pritiskom,
 - pričakovanjem ali usmeritvam, ki so lahko vplivale na vsebino ali interpretacijo njenih ugotovitev,
 - ali je prišlo do:
 - selektivnega ali nepooblaščenega posredovanja informacij,
 - prilagajanja odločitev z namenom prikrojitve izvedbe preiskovalnih postopkov glede na politično pripadnost ali politično aktivnost preiskovanih oseb,
 - kadrovske odločitve, ki so bile sprejete na podlagi političnih pritiskov s strani predstavnikov izvršilne ali zakonodajne veje oblasti ali članov organov političnih strank ali s strani drugih oseb, po njihovem pooblastilu, z namenom vplivanja na politične ali volilne procese v državi ali z namenom nagrajevanja

za izvedbo aktivnosti proti osebam zaradi njihove politične opredelitve ali aktivnosti.

4. možna instrumentalizacija obveščevalnih ali preiskovalnih podatkov

- ali so bili obveščevalni ali preiskovalni podatki:
 - uporabljeni izven zakonsko določenih namenov,
 - posredovani ali interpretirani na način, ki kaže na njihovo uporabo kot sredstvo političnega vplivanja,
 - posredovani nepooblaščenim osebam,
- ali so obstajali:
 - neformalni ali vzporedni kanali vpliva,

5. časovna komponenta in vpliv na volitve

- ali je bilo plasiranje ali interpretacija informacij ter izvedba postopkov:
 - časovno usklajeno z volilnim procesom,
 - namenjeno vplivanju na:
 - javno mnenje,
 - politično legitimnost posameznih akterjev,
 - ali volilni rezultat,
- ali je zaradi tega lahko prišlo do posega v svobodno oblikovanje volilne volje.

6. politična odgovornost

- ali so nosilci javnih funkcij:
 - vedeli za sporne postopke, informacije oz. manjko ključnih informacij (odsotnost dokazov/podatkov o naročilu),
 - jih spodbujali, tolerirali ali omogočili njihovo širjenje,
- ali so:
 - neposredno ali posredno vplivali na delo obveščevalnih struktur,
 - ali pa niso zagotovili njihove zakonitosti in neodvisnosti,
- ter ali je zaradi tega podana subjektivna ali objektivna politična odgovornost.

I. Namen parlamentarne preiskave

Namen parlamentarne preiskave je pojasniti in razjasniti vsa dejstva in okoliščine v zvezi z domnevno uporabo ali zlorabo obveščevalno-varnostnega sistema države (SOVE) in policije za politične namene, pri čemer je treba posebej ugotoviti, ali so bile javnosti predstavljene informacije in/ali interpretacije - zlasti glede domnevnega sodelovanja ali celo naročanja storitev pri podjetju Black Cube - oblikovane in komunicirane na način, ki je ustvarjal vtis obstoja neposrednih dokazov o naročanju storitev, čeprav takšna dokazna podlaga ni bila izkazana.

V tem okviru mora preiskava razjasniti, ali je bila javna komunikacija nosilcev javnih funkcij, državnih organov ali z njimi povezanih akterjev zasnovana tako, da je pri povprečnem naslovniku ustvarjala prepričanje o obstoju organiziranega, koordiniranega in zavestnega ravnanja političnih subjektov, ki naj bi imelo značaj kaznivega dejanja ali resnega in sistemskega ogrožanja države, čeprav iz razpoložljivih dejstev takšna stopnja zaključkov absolutno ne izhaja.

Posebej je treba ugotoviti, ali so bile posamezne fragmentarne informacije - kot so podatki o gibanju oseb, logistiki poti, stikih ali prisotnosti tujih državljanov - uporabljene kot osnova za oblikovanje vsebinsko bistveno širših zaključkov (zaključku o naročanju storitev), ki so presegali dejanski obseg teh podatkov, ter ali so bili ti zaključki nato predstavljeni javnosti z avtoriteto državnih institucij ali z implicitnim sklicevanjem nanje.

Preiskava mora nadalje razjasniti, ali je bila s takšnim načinom komunikacije ustvarjena percepcija, da gre za ravnanja, ki po svoji naravi in teži sodijo med najresnejše oblike ogrožanja države, ter ali je bila uporabljena retorika in terminologija, ki je pri javnosti lahko vzpostavila vtis, da gre za ravnanja z elementi najhujših kaznivih dejanj zoper ustavni red, čeprav za takšno kvalifikacijo niso bili predstavljeni konkretni, pravno relevantni in dokazno podprti elementi in slednje retorika ne omogoča tovrstnih zaključkov (veleizdaja). Oziroma se je navedeni termin uporabljal v kontekstu političnega govora.

V tem kontekstu mora preiskava posebej oceniti, ali je bilo javno komuniciranje oblikovano na način, ki je presegal meje dopustnega političnega diskurza in prešel v sfero ustvarjanja varnostnega ali kvazi-kazenskega narativa brez ustrezne pravne in dejanske podlage, ter ali je bila s tem ustvarjena situacija, v kateri je bila politična konkurenca predstavljena kot potencialna grožnja državi.

Takšno ravnanje, če se izkaže za utemeljeno, pomeni resen odmik od temeljnih načel pravne države, zlasti načela zakonitosti, sorazmernosti in politične nevtralnosti državnih organov, ter odpira vprašanje odgovornosti nosilcev javnih funkcij za uporabo ali dopustitev uporabe državnih mehanizmov za doseganje političnih učinkov.

Preiskava je usmerjena tudi v ugotovitev, ali je bil demokratični proces, zlasti volitve, izpostavljen nedopustnim vplivom, ki niso temeljili na preverjenih dejstvih, temveč na interpretacijah in konstrukcijah, podprtih z avtoriteto ali vtisom državnih institucij, ter ali je takšno ravnanje lahko vplivalo na svobodno oblikovanje volilne volje in zaupanje javnosti v delovanje pravne države.

Če se izkaže, da so bile javnosti predstavljene informacije brez ustrezne dokazne podlage, hkrati pa komunicirane z intenziteto in težo, ki implicira najresnejše oblike protipravnega ravnanja (še sedaj točno ne vemo katerega?!?), potem ne gre več zgolj za vprašanje politične retorike, temveč za vprašanje odgovornosti za uporabo države kot sredstva političnega vplivanja, kar terjaja jasno in nedvoumno parlamentarno presojo.

Namen preiskave je tudi ugotoviti, ali so bile preiskovalne aktivnosti proti politično izpostavljenim osebam v različnih enotah policije vodene z namenom politične diskreditacije v javnosti ter ali so bili s tem namenom podatki nepooblaščno posredovani osebam, ki so jih s tem namenom objavljale v različnih sredstvih javnega obveščanja ter tako vplivali na politične in volilne procese. Na ta način se lahko ugotovi dejansko stanje ter politično odgovornost nosilcev javnih funkcij ter prepreči morebitno instrumentalizacijo policije v prihodnje.

Preiskava je usmerjena tudi v ugotovitev, ali je bil demokratični proces, zlasti volitve, izpostavljen nedopustnim vplivom, ki bi lahko omajali zaupanje javnosti v pravno državo in institucije.

Namen parlamentarne preiskave je tako:

1. ugotoviti, ali sta bila obveščevalno-varnostni sistem države oz. policija uporabljena za politične ali volilne cilje,
2. ugotoviti, ali so bile javnosti predstavljene informacije brez ustrezne dokazne podlage,
3. zaščititi:
 - integriteto volitev,
 - politični pluralizem,
 - zaupanje javnosti v državne institucije,
4. preprečiti:
 - prihodnje zlorabe obveščevalnih ali preiskovalnih struktur,
5. ter po potrebi predlagati spremembe zakonodaje, ki bodo zagotovile:
 - večjo transparentnost,
 - učinkovitejši nadzor,
 - ter jasno ločnico med varnostnim delovanjem, policijo in politiko.

II. Parlamentarna preiskava je v javnem interesu:

Parlamentarna preiskava je v javnem interesu, ker se nanaša na temeljna vprašanja delovanja demokratične države, zlasti:

- ali se lahko obveščevalno-varnostni sistem in policija uporablja ali interpretira za politične namene,
- ali se lahko javnosti predstavljajo resne obtožbe (obtožbe o naročanju storitev pri podjetju Black Cube) brez dokazne podlage,
- ali se lahko aktivnosti policije prilagajajo glede na politično opredelitev ali aktivnost preiskovane osebe,
- ter ali so volitve kot temelj demokratičnega sistema zaščitene pred tovrstnimi nedopustnimi vplivi.

Če obstaja že utemeljen sum, da so bile državne institucije uporabljene za politično diskreditacijo ali vplivanje na volitve, gre za vprašanje, ki presega običajno politično polemiko in zahteva parlamentarno preiskavo.

III. Obseg preiskave:

Preiskava naj se osredotoči na obdobje od 1. junija 2022 do odreditve predmetne parlamentarne preiskave, z možnostjo razširitve na predhodna obdobja, če je to potrebno za razjasnitev dejanskega stanja.

Preiskava naj zajema vse relevantne aktivnosti, povezane z:

- obveščevalno-varnostnimi ugotovitvami in njihovim posredovanjem javnosti,
- ustvarjanjem dokumenta SOVE št. 8500-4/2026/53 z dne 13.3.2026 in dokumenta 8500-4/2026/68 z dne 20. 3. 2026 ter predvsem označevanjem stopnje tajnosti in preklicevanjem le te ter posredovanjem le tega javnosti,
- policijskimi preiskavami proti politično izpostavljenim osebam,
- medijskim poročanjem in komunikacijskimi aktivnostmi,
- političnimi odzivi in odločitvami,
- ter morebitnimi postopki državnih organov.

IV. Sodelovanje pri obravnavi zahteve v Državnem zboru Republike Slovenije:

Na podlagi šestega odstavka 2. člena Poslovnika o parlamentarni preiskavi bo pri obravnavi zahteve v imenu poslank in poslancev v Državnem zboru Republike Slovenije sodeloval poslanec Žan Mahnič.

V. Viri dokazov

Kot izhodišče se predlaga, da se predlaga vpogled v:

- vse relevantne dokumente državnih organov, zlasti Slovenska obveščevalno-varnostna agencija,
- zapisnike sej pristojnih teles, vključno s Svetom za nacionalno varnost in sekretariatom Svet za nacionalno varnost,
- preučiti dokument SOVE št. 8500-4/2026/53 z dne 13.3.2026 in dokumenta 8500-4/2026/68 z dne 20. 3. 2026, okoliščine nastanka, pripadajoče OŠP-je; ter okoliščine nastanka teh dokumentov skupaj z okoliščinami stopnjevanja, umiki stopnjevanja in posredovanja javnosti,
- medijske objave in komunikacijske materiale,
- ter druge listine in podatke, ki so pomembni za razjasnitev dejanskega stanja.

Predlaga se tudi zaslišanje:

- nosilcev javnih funkcij,
- predstavnikov obveščevalno-varnostnih struktur (seznam oseb priložen naknadno),
- predstavnikov policije in drugih državnih organov,
- ter drugih oseb, ki bi lahko prispevale k razjasnitvi okoliščin.

V teku delovanja preiskovalne komisije bodo predloženi še drugi dokazi, s katerimi v tem trenutku ne razpolagamo.

VI. Obrazložitev

Odreditev parlamentarne preiskave je nujna zaradi resnih dvomov, ali so bile v Republiki Sloveniji v politično občutljivem obdobju uporabljene informacije, ki niso bile ustrezno preverjene, vendar so bile predstavljene kot dejstvo (predstavljeno kot dejstvo in sicer naročilo storitev pri podjetju Black Cube), pri čemer je bil ustvarjen vtis, da izvirajo iz obveščevalno-varnostnih virov.

Poleg tega je odreditev nujna za to, da se preveri, ali so bile preiskovalne aktivnosti proti politično izpostavljenim osebam v različnih enotah policije vodene z namenom politične diskreditacije v javnosti ter ali so bili s tem namenom podatki nepooblaščno posredovani osebam, ki so jih s tem namenom objavljale v različnih sredstvih javnega obveščanja ter tako vplivali na politične in volilne procese. Na ta način se lahko ugotovi dejansko stanje ter politično odgovornost nosilcev javnih funkcij ter prepreči morebitno instrumentalizacijo policije v prihodnje.

Če se izkaže, da za takšne informacije ni obstajala dokazna podlaga, potem ne gre več za vprašanje politične interpretacije, temveč za vprašanje odgovornosti za uporabo države kot sredstva političnega vplivanja.

Posebej problematično je, če se za legitimacijo takšnih trditev uporablja sklicevanje na nacionalno varnost ali na obveščevalne strukture države, saj to ustvarja vtis, da gre za preverjene in zanesljive informacije, kar ima in je imelo neposreden vpliv na javno mnenje in demokratični proces, kot tudi nadalje na sestavljanje vlade. Kot znano se je tudi predsednica države pri podeljevanju mandata za sestavo vlade opirala na te domnevne ugotovitve, ki le to niso bile.

V takšnem primeru je dolžnost Državnega zbora, da razjasni dejansko stanje, ugotovi morebitno politično odgovornost ter zagotovi, da se takšne prakse ne ponovijo.

Odreditev predmetne parlamentarne preiskave ni zgolj upravičena, temveč nujna, saj se Republika Slovenija sooča z vprašanjem, ki presega običajno politično dinamiko in posega v samo bistvo delovanja demokratične države: ali so bile državne institucije uporabljene kot orodje političnega boja.

V javnem prostoru Republike Slovenije so bile v relevantnem obdobju predstavljene resne in odmevne trditve o domnevnih povezavah posameznih političnih akterjev, zlasti opozicijske stranke, z zasebnimi obveščevalnimi strukturami, eksplicitno z družbo Black Cube. Te trditve niso bile predstavljene kot špekulacija ali del političnega diskurza, temveč kot dejstvo, podprto z implicitnim ali eksplicitnim sklicevanjem na obveščevalno-varnostne vire države.

Vendar pa kljub resnosti teh obtožb javnosti niso bili predstavljeni nobeni konkretni, preverljivi in dokazno utemeljeni podatki, ki bi takšne trditve potrjevali, da naj bi prišlo do naročila teh storitev!Še več, iz razpoložljivih informacij izhaja, da tudi v internih dokumentih, ki so bili delno predstavljeni ali kasneje umaknjeni iz javne razprave, ni mogoče zaznati neposrednih dokazov o naročilu ali organizaciji kakršnih koli aktivnosti, ki bi utemeljevale javno izrečene obtožbe tako s strani predstavnikov obveščevalno-varnostnega aparata, predstavnikov vlade, sekretarja za nacionalno varnost, predsednika vlade, itd.

To pomeni, da obstaja resen in utemeljen sum, da je bilo dejstvo določenega dogodka – na primer obiska tujih državljanov ali poslovnih subjektov - interpretirano na način, ki presega njegovo dejansko vsebino, ter predstavljeno kot dokaz ne samo politično relevantnega ravnanja, temveč kot dokaz neke domnevno kazensko pravne kršitve, naročanja storitev in vplivom na demokratične procese, čeprav takšen sklep iz dejanskega stanja ne izhaja.

Takšna praksa predstavlja nevaren precedens. Če je mogoče posamezen nevtralen ali pravno nepomemben dogodek interpretirati kot dokaz politično kompromitirajočega ravnanja in to interpretacijo podpreti z implicitnim sklicevanjem na državne varnostne strukture, potem to pomeni, da se lahko katerikoli politični subjekt znajde v podobnem položaju, brez dejanske možnosti učinkovite obrambe.

Posebej problematična je vloga Slovenska obveščevalno-varnostna agencija v tem kontekstu. Parlamentarna preiskava mora razjasniti, ali je agencija dejansko razpolagala

z informacijami, ki bi utemeljevale javno predstavljene trditve o naročilu storitev pri podjetju Black Cube, ali pa so bile njene ugotovitve selektivno interpretirane, delno predstavljene ali celo uporabljene za ustvarjanje vtisa dokazne podlage, ki dejansko ni obstajala.

Če se izkaže slednje, potem ne govorimo več o zakonitem delovanju obveščevalne službe, temveč o njeni politični instrumentalizaciji, kar je v neposrednem nasprotju z ustavnimi načeli delitve oblasti, zakonitosti in politične nevtralnosti državnih organov.

Dodatno težo tem vprašanjem daje uporaba terminologije nacionalne varnosti v politično-komunikacijskem kontekstu. Iz javnih izjav nosilcev funkcij izhaja stališče, da lahko politična diskreditacija pomeni ogrožanje nacionalne varnosti in vplivanje na demokratične volitve. Takšna interpretacija je izjemno problematična, saj briše mejo med legitimnim političnim diskurzom in varnostnimi grožnjami. Oziroma še več, naslavljanje trditve o tem, da obstojajo neposredne dokaz o naročilu storitev pri podjetju Black Cube brez podanih dokazov pomeni po isti logiki vplivanje na demokratične volitve. Z zlorabo SOVE pa celo ogrožanje nacionalne varnosti.

Če bi takšno razumevanje sprejeli kot standard, bi to pomenilo, da bi se lahko vsako politično nasprotovanje, kritika ali razkrivanje nepravilnosti označilo kot varnostna grožnja, kar bi odprlo vrata za sistematično zlorabo varnostnih mehanizmov države za politične namene. Demokratična država ne more in ne sme delovati na takšen način.

Posebej zaskrbljujoče je tudi dejstvo, da se je podobna terminologija o ogrožanju demokratičnih procesov in nacionalne varnosti uporabljala že v drugih, očitno nepovezanih primerih, na primer v zvezi z aktivnostmi tretjih oseb na družbenih omrežjih (zadnji sklic sveta za nacionalno varnost pri domnevem/dejanskem vdoru v internetne (Instagram, Meta) profil vladajoče stranke. Takšna ponavljajoča se uporaba istih konceptov (celo istih izrazov, e.g. "posegi v demokratične procese" - uporaba termina s strani PV in sekretarja za nacionalno varnost) v različnih kontekstih ustvarja vtis, da ne gre za konkretno varnostno oceno, temveč za splošni komunikacijski okvir, ki se ga je uporabljalo oz. se ga uporablja glede na politične potrebe in da se je samo iskalo razlog, dogodek/primer, ki bo utemeljeval "posege v demokratične procese"!

To odpira vprašanje, ali je bil varnostni aparat države uporabljen selektivno in ali so bile določene teme ali dogodki obravnavani kot varnostna grožnja predvsem zaradi njihove politične relevantnosti.

Dodatno razsežnost problema predstavlja vprašanje kazenskopravne podlage. Iz javno dostopnih informacij izhaja, da bi se domnevni postopki lahko nanašali na kazniva dejanja, ki bodisi niso pregonljiva po uradni dolžnosti bodisi po svoji zakonski diktaciji ne ustrezajo dejanskemu stanju, kot je bilo predstavljeno v javnosti. Če bi se izkazalo, da so bili kazenskopravni mehanizmi uporabljeni brez ustrezne pravne podlage, bi to pomenilo resen poseg v načelo zakonitosti in pravne države.

Ključno vprašanje, ki ga mora razjasniti parlamentarna preiskava, je zato naslednje: ali je bil v Republiki Sloveniji v politično občutljivem obdobju ustvarjen in razširjen narativ, ki ni temeljil na dokazih, temveč na interpretacijah in zaključkih, pri čemer je bila za njegovo legitimacijo uporabljena avtoriteta oziroma vtis obveščevalno-varnostnega sistema države.

Če je odgovor pritrdilen, potem ne govorimo več o varovanju nacionalne varnosti, temveč o njeni zlorabi.

In če obstaja že utemeljen sum, da so bile državne institucije uporabljene za politično diskreditacijo ali vplivanje na volitve, potem je dolžnost Državnega zbora, da to razišče. Ne zaradi političnega interesa ene ali druge strani, temveč zaradi zaščite temeljnih načel demokratične ureditve.

Državni zbor posebej poudarja (oz. je slednje posebna teža preiskave):

da pomeni že sam obstoj utemeljenega suma, da so bile obveščevalne strukture uporabljene za notranjepolitične namene, eno najresnejših groženj ustavnemu redu, demokratičnemu procesu in zaupanju v institucije pravne države.

Če se izkaže, da so bile:

- nepreverjene ali selektivne informacije
- predstavljene kot dejstvo
- in uporabljene za politično diskreditacijo

gre za nedopusten poseg v temeljna načela demokracije in delovanja države.

Demokracija namreč ne propade takrat, ko pride do političnega konflikta. Propade takrat, ko se za ta konflikt začne uporabljati država sama.

Priloga:

Podpisi poslank in poslancev

- Zoran Stevanović
- Katja Kokot
- Boris Mijič
- Aleksander Štorek
- Nedeljko Todorović

- Jelka Godec
- Anja Bah Žibert
- Franc Breznik
- Zvonko Černač
- mag. Karmen Furman
- Rado Gladek
- Jana Gržinič
- Aleš Hojs
- Janez Janša
- Jožef Jelen
- Alenka Jeraj
- Franci Kepa
- Adrijana Kocjančič
- Andrej Kosec

- Andrej Kosi
- Danijel Krivec
- Jožef Lenart
- Suzana Lep Šimenko
- Manja Lesnik
- Vinko Levstek
- Tomaž Lisec
- Žan Mahnič
- Zoran Mojšker
- Damjan Muzel
- Janez Jože Olovec
- Bojan Podkrajšek
- Andrej Poglajen
- Anton Šturbej

- Janez Cigler Kralj
- Iva Dimic
- Aleksander Gunzl,
- Martin Mikolič
- Srečko Ocvirk
- Aleksander Reberšek
- mag. Marjeta Šmid
- Jernej Vrtovec
- mag. Janez Žakelj

Resni.ca
politična stranka

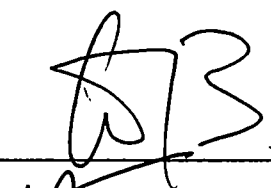
Koroška cesta 2,
4000 Kranj

info@resni.ca
info@stanka-resnica.si
www.resni.ca

IZJAVA PODPORE

Spodaj podpisani poslanci stranke Resni.ca izražamo podporo pobudi oziroma predlogu, ki je predmet tega dokumenta.

1. Zoran Stevanović

2. Katja Kokot

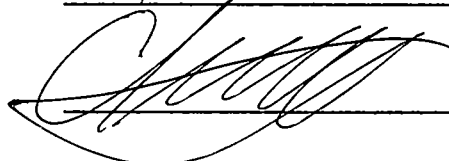
3. Nedeljko Todorović

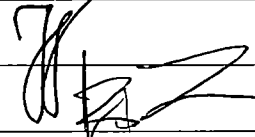

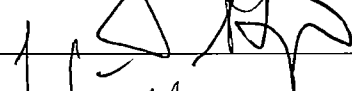
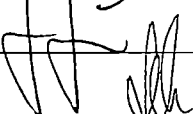

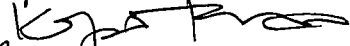

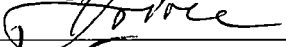
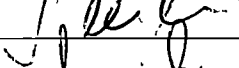
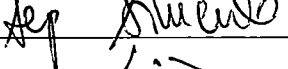
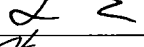
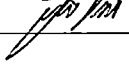
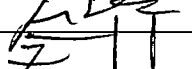
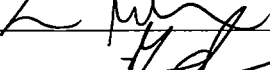
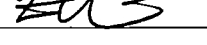

4. Aleksander Štorek

5. Boris Mijič

PODPISI POSLANK IN POSLANCEV SDS

IME IN PRIIMEK	PODPIS
JELKA GODEC	
ANJA BAH ŽIBERT	
FRANC BREZNIK	
ZVONKO ČERNAČ	
mag. KARMEN FURMAN	
RADO GLADEK	
JANA GRŽINIČ	
ALEŠ HOJS	
JANEZ JANŠA	
JOŽEF JELEN	
ALENKA JERAJ	
FRANCI KEPA	
ADRIJANA KOCJANČIČ	
ANDREJ KOSEC	
ANDREJ KOSI	
DANIJEL KRIVEC	
JOŽEF LENART	
SUZANA LEP ŠIMENKO	
MANJA LESNIK	
VINKO LEVSTEK	
TOMAŽ LISEC	
ŽAN MAHNIČ	
ZORAN MOJŠKERC	
DAMJAN MUZEL	
JANEZ JOŽE OLOVEC	
BOJAN PODKRAJŠEK	
ANDREJ POGLAJEN	
ANTON ŠTURBEJ	